

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: **major. Ing. V. K.**, bytom K., T., zastúpený: *JUDr. J. P.* advokátom so sídlom H., P., proti žalovanému: 1. **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, 2. **Personálny úrad, Bratislava**, o preskúmanie rozhodnutí žalovaného 1. č. 15 zo dňa 26.01.2009, č. 180 zo dňa 27.01.2009 a žalovaného 2. č. 573 zo dňa 27.01.2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 121/2009-40, 1S 122/2009, 1S 123/2009 zo dňa 10.02.2011 v časti výroku o zamietnutí žaloby v zostávajúcej časti a vo výroku o trovách konania, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 121/2009-40, 1S 122/2009, 1S 123/2009 zo dňa 10. februára 2011 v napadnutej časti **m e n í** tak, že personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 15 zo dňa 26. januára 2009 a personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu č. 573 zo dňa 27. januára 2009 **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 3 O.s.p. a vec vracia žalovaným 1 a 2 na ďalšie konanie.

Žalovaný 1. je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 818,99 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. J. P., advokáta, P., do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie žalovaného – Ministerstva obrany Slovenskej republiky, Vojenskej polície č. 180 zo dňa 27.01.2009 podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zrušil, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 338 € do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Žalobou žalobca napadol tri rozhodnutia:

1. Personálny rozkaz Ministra obrany Slovenskej republiky (ďalej len minister) č. 15 zo dňa 26.01.2009, ktorým minister obrany SR podľa § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky (ďalej len zákon č. 346/2005 Z.z.) žalobcovi ukončil dočasné vyčlenenie a plnenie úloh Vojenskej polície dňom 29.01.2009.

2. Rozhodnutie riaditeľa Vojenskej polície č. 180 zo dňa 27.01.2009, ktorým riaditeľ Vojenskej polície podľa § 58 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. odvolal žalobcu z funkcie vedúceho staršieho dôstojníka – špecialistu dňom 28.01.2009.

3. Rozhodnutie riaditeľa Personálneho úradu č. 573 zo dňa 27.01.2009, ktorým riaditeľ Personálneho úradu podľa § 57 ods. 1, 6 zákona č. 346/2005 Z.z. zmenil žalobcovi miesto výkonu štátnej služby dňom 29.01.2009 z doterajšieho miesta T. do miesta výkonu štátnej služby T. a podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z. žalobcu zaradil do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že v zmysle § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. oprávnenie rozhodovať o dočasnom vyčlenení profesionálneho vojaka a o skončení dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka patrí do výlučnej pôsobnosti ministra obrany Slovenskej republiky a minister obrany Slovenskej republiky napadnutým personálnym rozkazom č. 15 zo dňa 26.01.2009 o skončení dočasného vyčlenenia žalobcu aj rozhodol. Vzhľadom na ust. § 81 v spojení s § 82 ods. 6 zákona č. 346/2005 Z.z. na ustanovenia týkajúce sa dočasného vyčlenenia a skončenia dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka sa nevzťahujú ustanovenia správneho poriadku. V § 60 zákona č. 346/2005 Z.z. nie sú uvedené žiadne podmienky, ktoré by ministra obrany Slovenskej republiky obmedzovali pri jeho rozhodovaní o dočasnom vyčlenení profesionálneho vojaka, prípadne pri skončení tohto dočasného vyčlenenia. Je výlučne len na úvahe ministra obrany Slovenskej republiky, pri rešpektovaní záujmov služobného úradu, či a kedy profesionálneho vojaka dočasne vyčlení, alebo či a kedy rozhodne o skončení dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka, z akého dôvodu tak urobí. Toto zákonné ustanovenie nevyžaduje uvedenie dôvodov, pre ktoré takéto rozhodnutie bolo vydané. Pokiaľ by zákonodarca vyžadoval uviesť takéto dôvody, uviedol by to v zákonomnom ustanovení. V súvislosti s § 60

zákona č. 346/2005 Z.z. a v súvislosti s § 13 ods. 1 písm. o/ zákona č. 346/2005 Z.z., v zmysle ktorého do štátnej služby možno prijať občana, ktorý súhlasí s výkonom štátnej služby podľa potrieb služobného úradu, ide o jednu z podmienok, ktorú musí profesionálny vojak spĺňať po celú dobu jeho štátnej služby.

V prípade personálneho rozkazu č. 573 zo dňa 27.01.2009 sa krajský súd stotožnil so závermi žalovaného, že skončením dočasného vyčlenenia žalobcu došlo k opätovnému včleneniu žalobcu do ozbrojených síl Slovenskej republiky. Krajský súd tvrdenie žalobcu, že do personálnej zálohy bol zaradený potom, ako bolo zrušené jeho funkčné miesto reorganizáciou vo Vojenskej polícii, vyhodnotil ako účelové, pretože zo samotného rozhodnutia i z jeho odôvodnenia vyplýva, že žalobca bol zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z. z dôvodu, že po skončení jeho dočasného vyčlenenia rozhodnutím č. 15 zo dňa 26.01.2009 sa nerozhodlo o jeho ustanovení do inej funkcie alebo o jeho prepustení zo služobného pomeru. Tým, že došlo k opätovnému včleneniu žalobcu do ozbrojených síl Slovenskej republiky, riaditeľ Personálneho úradu rozhodol v súlade s ust. § 57 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. a zmenil žalobcovi miesto výkonu štátnej služby v záujme ozbrojených síl z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby - T. do miesta výkonu štátnej služby - T. v súlade s potrebami ozbrojených síl Slovenskej republiky. V ust. § 57 zákona č. 346/2005 Z.z. nie sú uvedené žiadne podmienky, ktoré by vedúceho služobného úradu nejako obmedzovali pri jeho rozhodovaní o zmene miesta výkonu štátnej služby profesionálnemu vojakovi. Je výlučne len na jeho úvahe, pri rešpektovaní záujmov služobného úradu, či a kedy rozhodne o zmene miesta výkonu štátnej služby profesionálneho vojaka a z akého dôvodu tak urobí. Pokiaľ by zákonodarca vyžadoval uviesť takéto dôvody, uviedol by to v zákonom ustanovení.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a to v časti výroku o zamietnutí žaloby a proti výroku o náhrade trov konania.

Podľa názoru žalobcu je personálny rozkaz č. 15 zo dňa 26.01.2009 zmätočný, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Personálny zámer nie je rozhodnutím o znížení počtu personálu Vojenskej polície podľa zákona č. 346/2005 Z.z. Tieto skutočnosti namietal predovšetkým z dôvodu, že zo samotného rozhodnutia nevyplýva, že k akému obdobiu bol spracovaný personálny zámer obsadenia funkcií vo Vojenskej polícii. Nové tabuľky počtov, nové organizačné členenie v personálnom zámere riaditeľa Vojenskej polície platili od 01.02.2009 a preto ukončenie malo byť vykonané k 31.01.2009 a nie k 28.01.2009. Pri personálnom pohovore konanom dňa 24.09.2008 nebol oboznámený so žiadnym dátumom ukončenia vyčlenenia.

Žalobca zotrval na tvrdení, ktoré krajský súd vyhodnotil ako účelové, že bol zaradený do personálnej zálohy potom, čo bolo jeho funkčné miesto u Vojenskej polície zrušené.

Personálny rozkaz č. 573 zo dňa 27.01.2009 aj s ohľadom na skutočnosť, že nadväzuje obsahovo na personálny rozkaz č. 15 zo dňa 26.01.2009 považuje za nezákonný.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené najmenej päť dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, www.supcourt.gov.sk a senát súdu dospel k záveru, pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov), že odvolanie žalobcu je dôvodné a preto odvolaním napadnutý rozsudok v napadnutej časti zmenil (§ 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania je druhý a tretí výrok rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.02.2011 t.j. výrok o čiastočnom zamietnutí žaloby (rozhodnutia žalovaných č. 15 zo dňa 26.01.2009 a č. 573 zo dňa 27.01.2009) a celý výrok o trovách konania.

Prvý výrok rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 121/2009-40, 1S 122/2009 a 1S 123/2009 zo dňa 10.02.2011 nadobudol právoplatnosť.

Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že so žalobcom bol dňa 24.09.2008 vykonaný personálny pohovor, z dôvodu riešenia personálneho zámeru riaditeľa Vojenskej polície na obsadzovanie funkcií a bolo mu oznámené, že na základe personálneho zámeru nie je pre neho na riaditeľstve Vojenskej polície Trenčín vhodná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený. Z tohto dôvodu bol predložený návrh na personálne opatrenie na skončenie dočasného vyčlenenia na plnenie úloh Vojenskej polície podľa § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. a na zaradenie do ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Personálnym rozkazom ministra obrany Slovenskej republiky č. 15 zo dňa 26.01.2009 bolo žalobcovi podľa § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. ukončené dočasné vyčlenenie dňom 28.01.2009 na plnenie úloh Vojenskej polície Ministerstva obrany Slovenskej republiky. Personálny rozkaz bol odôvodnený tým, že ukončenie dočasného vyčlenenia na plnenie úloh Vojenskej polície Ministerstva obrany Slovenskej republiky bolo vykonané v súlade s potrebami Vojenskej polície, ktoré spočívali v tom, že po prehodnotení plnenia úloh Vojenskej polície so zníženými počtami personálu v nasledujúcom období bol spracovaný personálny zámer obsadenia funkcií vo Vojenskej polícii, pri realizácii ktorého pre žalobcu nebola vhodná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený.

Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu č. 573 zo dňa 27.01.2009 bolo žalobcovi podľa § 57 ods. 1, 6 zákona č. 346/2005 Z.z. zmenené miesto výkonu štátnej služby dňom 29.01.2009 z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby T. do miesta výkonu štátnej služby T. a podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z. bol žalobca zaradený dňom 29.01.2009 do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov. Personálny rozkaz bol odôvodnený tým, že zmena miesta výkonu štátnej služby žalobcu bola vykonaná v súlade s potrebami ozbrojených síl Slovenskej republiky a zaradenie do personálnej zálohy bolo vykonané z dôvodu skončenia dočasného vyčlenenia žalobcu na plnenie úloh Vojenskej polície Ministerstva obrany Slovenskej republiky, personálnym rozkazom ministra obrany Slovenskej republiky č. 15/2009, pričom sa súčasne nerozhodlo o jeho ustanovení do inej funkcie alebo o prepustení zo služobného pomeru.

Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. profesionálnemu vojakovi možno, ak je to v záujme služobného úradu, zmeniť miesto výkonu štátnej služby (ďalej len „premiestnenie“).

Podľa § 57 ods. 6 zákona č. 346/2005 Z.z. profesionálneho vojaka premiestňuje vedúci služobného úradu.

Podľa § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. minister rozhoduje o dočasnom vyčlenení profesionálneho vojaka a o skončení jeho dočasného vyčlenenia na ministerstvo, jeho úrady a zariadenia, na plnenie úloh organizačných zložiek Vojenského spravodajstva, Vojenskej polície, rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie v pôsobnosti ministerstva.

Podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z. do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov vedúci služobného úradu zaradi profesionálneho vojaka najviac na tri mesiace, ak skončilo jeho dočasné vyčlenenie a súčasne sa nerozhodlo o jeho ustanovení do inej funkcie alebo o prepustení zo služobného pomeru.

Podľa § 81 zákona č. 346/2005 Z.z. na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 82 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. rozhodnutím je aj personálny rozkaz vedúceho služobného úradu.

Podľa § 82 ods. 3 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. vedúci služobného úradu podľa tohto zákona vydá personálny rozkaz v právnych vzťahoch profesionálneho vojaka v prípadoch uvedených v § 17 ods. 2, § 20 ods. 2 až 4, § 21 ods. 1 až 3, 9, 10 a 12, § 22 ods. 2

a 3, § 26 ods. 4, § 28 ods. 1, § 29 ods. 3, § 35 ods. 1 a 2, § 36 ods. 2 a 3, § 38 ods. 1 až 3, § 39 ods. 1 až 4, § 39a, § 52 ods. 1 a 2, § 53, § 54 ods. 1, § 55 ods. 1, § 56 ods. 1, § 57 ods. 6, 8, 10 a 11, § 58 ods. 1, § 59 ods. 1 a 5, § 60 ods. 2, § 61 ods. 1 a 4, § 65 ods. 1 a 9, § 66 ods. 1 až 7, § 68 ods. 1, § 80 ods. 2 a 3, § 103 ods. 1 a 2, § 161 ods. 1, § 199 ods. 3, § 201 ods. 1 a 2 a § 211 ods. 1 a 3.

Podľa § 82 ods. 4 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z. personálny rozkaz podľa odseku 3 písm. b/ obsahuje odôvodnenie.

Podľa § 82 ods. 6 zákona č. 346/2005 Z.z. na právne vzťahy profesionálneho vojaka sa v prípadoch uvedených v odseku 3 písm. b/ nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, okrem § 14 až 17 a § 62 až 69.

Najvyšší súd po oboznámení sa s odvolaním napadnutými rozhodnutiami dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Personálny rozkaz ministra obrany Slovenskej republiky č. 15 zo dňa 26.01.2009 bol odôvodnený tým, že ukončenie dočasného vyčlenenia na plnenie úloh Vojenskej polície Ministerstva obrany Slovenskej republiky bolo vykonané v súlade s potrebami Vojenskej polície, ktoré spočívali v tom, že po prehodnotení plnenia úloh Vojenskej polície so zníženými počtami personálu v nasledujúcom období bol spracovaný personálny zámer obsadenia funkcií vo Vojenskej polícii, pri realizácii ktorého pre žalobcu nebola vhodná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený.

Personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu č. 573 zo dňa 27.01.2009 bol odôvodnený tým, že zmena miesta výkonu štátnej služby žalobcu bola vykonaná v súlade s potrebami ozbrojených síl Slovenskej republiky a zaradenie do personálnej zálohy bolo vykonané z dôvodu skončenia dočasného vyčlenenia žalobcu na plnenie úloh Vojenskej polície Ministerstva obrany Slovenskej republiky, personálnym rozkazom ministra obrany Slovenskej republiky č. 15/2009, pričom sa súčasne nerozhodlo o jeho ustanovení do inej funkcie alebo o prepustení zo služobného pomeru.

Z personálneho rozkazu ministra obrany Slovenskej republiky č. 15 zo dňa 26.01.2009 vyplýva, že skončenie dočasného vyčlenenia žalobcu na plnenie úloh Vojenskej polície sa uskutočnilo z dôvodu organizačných zmien, ktoré sa mali realizovať na základe personálneho zámeru riaditeľa Vojenskej polície Trenčín. Žalovaný však súdu nepredložil personálny zámer, na ktorý sa v odôvodnení personálneho rozkazu odvolával. Zo samotného personálneho rozkazu tak nie je zřejmý podklad, na základe ktorého minister obrany vydal personálny rozkaz.

Najvyšší súd sa stotožnil s názorom krajského súdu iba v tom rozsahu, že ustanovenie § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. nestanovuje ministrovi obrany žiadne podmienky pri rozhodovaní o skončení dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka a je na úvahe ministra ako rozhodne. Taktiež posúdenie otázky, či je v záujme služobného úradu zmeniť miesto výkonu štátnej služby profesionálnemu vojakovi podľa § 57 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z., je vecou *správnej úvahy* vedúceho služobného úradu, avšak podľa názoru senátu najvyššieho súdu v odôvodnení personálnych rozkazov chýbajú východiská odôvodňujúce úvahu ministra obrany prípadne vedúceho služobného úradu, ktorá by bolo preskúmateľná podľa § 245 ods. 2 O.s.p. v tom zmysle, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, keďže predmetom súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí, ktoré správny orgán vydáva na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), je iba to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

V zmysle svojej ustálenej judikatúry Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal, **či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom** (rozhodnutie R č. 52/2003), a dospel k záveru, že v rozhodnutí absentujú podklady – dostatočne konkrétne, aby bolo možné jednoznačne rozhodnúť, či boli napadnuté rozhodnutia vydané zákonne, keďže o tom, akým spôsobom a čím konkrétne sa žalovaný riadil pri hodnotení dôkazov, a to z hľadiska ich závažnosti alebo dôležitosti a či rozhodnutia nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, v napadnutých rozhodnutiach absentuje.

Aj keď podľa § 82 ods. 6 zákona č. 346/2005 Z.z. na právne vzťahy žalobcu sa v danom prípade nevzťahuje správny poriadok, personálny rozkaz je v zmysle § 82 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. rozhodnutím a personálny rozkaz o skončení dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka a personálny rozkaz o premiestnení profesionálneho vojaka musí v zmysle § 82 ods. 4 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z. v spojení s § 82 ods. 3 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. **obsahovať odôvodnenie.**

S poukazom na ustanovenie § 82 ods. 4 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z. je preto podľa názoru senátu odôvodnenie preskúmaných personálnych rozkazov nepostačujúce. Odôvodnenie personálneho rozkazu o premiestnení žalobcu tým, že zmena výkonu štátnej služby sa vykonáva v súlade s potrebami ozbrojených síl Slovenskej republiky, je len uvedenie zákonného dôvodu, z ktorého však nie je zrejmé v súlade s akými konkrétnymi potrebami ozbrojených síl Slovenskej republiky bolo premiestnené vykonané. Pokiaľ zákon č. 346/2005 Z.z. explicitne neupravuje náležitosti odôvodnenia, je prípustné i použitie analógie príp. všeobecných princípov pri výklade ustanovenia 82 ods. 4 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z. ohľadom náležitosti odôvodnenia personálneho rozkazu a to aj s poukazom na ustanovenie čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vo veciach riadneho

odôvodňovania rozhodnutí orgánov verejnej správy, čo vedie k predchádzaniu vydávania tzv. arbitrárnych rozhodnutí.

Na základe vyššieho uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/121/2009-40, 1S/122/2009, 1S/123/2009 zo dňa 10.02.2011 vo výroku o zamietnutí žaloby v napadnutej časti podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil tak, že personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 15 zo dňa 26.01.2009 a personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu č. 573 zo dňa 27.01.2009 zrušil podľa § 250j ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech priznal náhradu trov konania proti žalovanému 1 za celé konanie t.j. za odvolanie aj prvostupňové konanie, keďže v napadnutej časti bol rozsudok krajského súdu zmenený (to znamená, že výrok o náhrade trov konania nahrádza v celom rozsahu aj výrok o trovách konania obsiahnutý v napadnutom rozsudku krajského súdu).

Najvyšší súd priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 26.03.2009 (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) vo výške 53,49 € (§ 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál vo výške 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 60,44 € + 19% DPH = 71,92 €,
 2. žaloba zo dňa 30.03.2009 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) vo výške 53,49 € (§ 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál vo výške 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 60,44 € + 19% DPH = 71,92 €,
 3. účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 10.02.2011 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) vo výške 123,50 € (§ 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál vo výške 7,41 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 130,91 € + 20% DPH = 157,09 €.
- Celkom 71,92 € + 71,92 € + 157,09 € = 300,93 €.

Podľa § 15 písm. a/ v spojení s § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a zákonom č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov najvyšší súd priznal žalobcovi náhradu cestovných výdavkov právneho zástupcu za cestu na pojednávanie pred Krajským súdom v Bratislave dňa 10.02.2011 z P. do Bratislavy a späť,

- náhrada za spotrebované pohonné látky 66,48 € (848 km x 1,4 €/l x 0,056 l/km),
- základná náhrada za použitie motorového vozidla 155,18 € (0,183 €/km x 848 km).

Celkom 221,66 €.

Podľa § 15 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. najvyšší súd priznal žalobcovi náhradu za stratu času právneho zástupcu za cestu z P. do Bratislavy

a späť dňa 10.02.2011 za 20 polhodín vo výške 12,35 €, celkom 247 € + 20% DPH = 296,40 €.

Spolu trovy právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa 300,93 € + 221,66 € + 296,40 € = 818,99 €.

Najvyšší súd postupoval pri určení výšky odmeny za právne služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom v čase vykonania právnych služieb, a preto nemohol priznať žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške, ktorú požadoval vo vyčíslení náhrady trov konania zo dňa 14.02.2011.

Trovy odvolacieho konania si žalobca v lehote troch dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčíslil, preto mu najvyšší súd podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, vzhľadom k tomu, že mu okrem trov právneho zastúpenia iné trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplývajú.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 02. júna 2011

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková